

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

26 січня 2021 р.

2006R1503 — UA — 21.06.2012 — 002.001

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст

► В

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1503/2006

від 28 вересня 2006 року

про імплементацію та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про
короткотермінову статистику стосовно означень змінних, переліку змінних і
частоти складання даних

(ОВ L 281, 12.10.2006, с. 15)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1178/2008 від 28 листопада 2008 року	L 319	16	29.11.2008
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 461/2012 від 31 травня 2012 року	L 142	26	01.06.2012

▼ В

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1503/2006

від 28 вересня 2006 року

про імплементацію та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про
короткотермінову статистику стосовно означень змінних, переліку змінних і частоти
складання даних

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства,

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1503/2006

від 28 вересня 2006 року

про імплементацію та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про короткотермінову статистику стосовно означень змінних, переліку змінних і частоти складання даних

(ОВ L 281, 12.10.2006, с. 15)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1178/2008 від 28 листопада 2008 року	L 319	16	29.11.2008
► M2	РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 461/2012 від 31 травня 2012 року	L 142	26	01.06.2012

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1503/2006

від 28 вересня 2006 року

про імплементацію та внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про короткотермінову статистику стосовно означень змінних, переліку змінних і частоти складання даних

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства,

Беручи до уваги Регламент Ради (ЄС) № 1165/98 від 19 травня 1998 року про короткотермінову статистику (¹), зокрема його статтю 17(b)–(d),

Оскільки:

- (1) Регламент (ЄС) № 1165/98 визначив спільні рамки для вироблення короткотермінової статистики Співтовариства щодо бізнес-циклу та встановив необхідні зміни.
- (2) Регламентом (ЄС) № 1158/2005 впроваджені нові змінні та покладені нові зобов'язання на держав-членів стосовно збору даних.
- (3) У зв'язку з цим необхідні імплементаційні інструменти, а також зміни до Регламенту (ЄС) № 1165/98 стосовно означень змінних, переліку змінних і частоти складання даних.
- (4) Відповідно, Регламент Комісії (ЄС) № 588/2001 від 26 березня 2001 року про імплементацію Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про короткотермінову статистику стосовно означень змінних (²) має бути замінений цим Регламентом.
- (5) Інструменти, передбачені в цьому Регламенті, відповідають висновку Комітету статистичних програм,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Означення змінних

1. Означення змінних, встановлені в додатках А–D до Регламенту (ЄС) № 1165/98, а також їхні цілі, характеристики та методи розрахунку відповідних індексів описані в додатку I до цього Регламенту.
2. Держави-члени повинні почати застосовувати ці означення для збору статистичних даних не пізніше ніж через один рік з дати набуття чинності цим Регламентом.
3. Повна відповідність цим означенням має бути досягнута не пізніше наступного перегляду базисного року, як передбачено у статті 11 Регламенту (ЄС) № 1165/98.
4. Держави-члени повинні забезпечити, щоб наявні статистичні дані, охоплені Регламентом (ЄС) № 1165/98, були переглянуті шляхом перерахування або оцінювання з метою дотримання цих означень.
5. Кожна держава-член повинна передавати на вимогу Комісії будь-яку релевантну інформацію про відповідність статистичних даних означенням, викладеним у додатку I до цього Регламенту. Результати для змінної, що відрізняються не більше ніж на 0,2 % від результатів для змінної, що відповідає означенням змінної, встановленим у додатку I, повинні вважатися відповідними.

Стаття 2

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1165/98

До додатка В до Регламенту (ЄС) № 1165/98 внести зміни, як передбачено в додатку II до цього Регламенту.

Стаття 3

Скасування

Регламент (ЄС) № 588/2001 скасовано.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент.

Стаття 4

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

ОЗНАЧЕННЯ ЦІЛЕЙ І ХАРАКТЕРИСТИК ЗМІННИХ

Змінна: 110 Виробництво

Ціль індексу виробництва полягає у вимірюванні змін виробництва через короткі регулярні інтервали, зазвичай щомісячно. Він дає змогу оцінити тенденції змінення обсягу доданої вартості за відповідний референтний період (³).

Індекс виробництва є теоретичною мірою, при розрахуванні якої необхідно використовувати практичні наближення.

Додана вартість у базових цінах (⁴) може бути розрахована на основі обороту (без урахування ПДВ та інших аналогічних утримуваних податків, безпосередньо пов'язаних з оборотом) плюс капіталізоване виробництво, плюс інший операційний дохід, плюс або мінус зміни запасів, мінус закупівлі товарів і послуг, мінус податки на продукцію, які пов'язані з оборотом, але не підлягають утриманню, плюс будь-які отримані субсидії на продукти.

Доходи та витрати, класифіковані як фінансові або надзвичайні в рахунках компаній, не включають до доданої вартості.

Таким чином, субсидії на продукти включають до доданої вартості у базових цінах, тоді як усі податки на продукти не враховують.

Додану вартість розраховують як «валовий» показник, оскільки коригування вартості (як-от амортизаційні відрахування) не віднімають.

Примітка: непрямі податки можуть бути розділені на три групи.

- (i) Перша група охоплює ПДВ та інші утримувані податки, безпосередньо пов'язані з оборотом (які не включають до обороту). Ці податки поетапно утримуються підприємствами та повністю покриваються кінцевими покупцями.
- (ii) Друга група охоплює всі інші податки та збори на продукти, які (1) пов'язані з оборотом і не підлягають утриманню, або (2) є податками на продукти, що не пов'язані з оборотом. До цієї групи належать податки та збори на імпорт і податки, які підлягають сплаті у зв'язку з виробництвом, експортом, продажем, передачею, орендою чи постачанням товарів і послуг або в результаті їх використання для власного споживання або формування власного капіталу.
- (iii) Третя група охоплює інші податки на виробництво та включає всі податки, які стягуються з підприємств у зв'язку з участю у виробництві, незалежно від кількості чи вартості вироблених або проданих товарів і послуг. Їх можуть нараховувати на використання робочої сили, володіння або користування землями, будівлями або іншими активами, використовуваними у виробництві.

Теоретична формула для індексу виробництва (Q) є індексом обсягу типу індексу Ласпейреса, тобто

$$Q_t^L = \frac{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,t} - \sum_{j=1}^{M(t)} a_{j,0} \times \delta_{j,t}}{\sum_{i=1}^N p_{i,0} \times q_{i,0} - \sum_{j=1}^{M(0)} a_{j,0} \times \delta_{j,0}}$$

де q — кількість виробленої продукції, p — ціна виробника, a — ціни на матеріали та δ — кількість матеріалів, i — один із товарів N , j — один з матеріалів M , 0 — базисний період, t — поточний період.

Однак дані, необхідні для складання такого індексу, недоступні на щомісячній основі. На практиці використовуються такі придатні наближення для безперервного розрахунку відповідних індексів:

- заміна валовою вартістю продукції (перераховано в постійних цінах),
- заміна обсягами,
- заміна оборотом (перераховано в постійних цінах),
- заміна трудовими витратами,

- заміна вартістю сировини та матеріалів,
- заміна витратами на енергію.

Залежно від використаного методу наближення, індекс виробництва повинен враховувати:

- зміни типу та якості товарів і матеріалів,
- зміни запасів готової продукції та незавершеного виробництва товарів і послуг,
- зміни технічних зв'язків між ресурсами та продукцією (методи опрацювання),
- послуги, пов'язані з формуванням доданої вартості, такі як об'єднання одиниць виробництва, монтаж, встановлення, ремонт, планування, проектування, створення програмного забезпечення.

Змінна: 115 Виробництво будівель

Змінна: 116 Виробництво інженерних споруд

Цілі та характеристики індексів для змінної 110 (виробництво) а кож застосовуються до індексів для змінних щодо будівель та інженерних споруд.

Розподіл виробництва між будівлями та інженерними спорудами ґрунтується на класифікації типів споруд (КС). Ці індекси мають на меті показати зміни доданої вартості для кожної з двох основних секцій будівництва, зокрема будівництва будівель та інженерних споруд. Ці індекси розраховують шляхом присвоєння основної інформації (обсягу продукції, перерахованого в постійних цінах, відпрацьованих годин, дозвільних документів/ дозволів) продукції згідно з КС і подальшої агрегації індексів продукції на рівні секції КС.

Змінна: 120 Оборот

Ціль індексу обороту — показати розвиток ринку товарів і послуг.

Оборот (⁵) охоплює загальні суми, виставлені в рахунках-фактурах одиницею спостереження протягом референтного періоду, і відповідає ринковим продажам товарів або послуг, постачених третім сторонам. Оборот також включає всі інші витрати (транспортування, пакування тощо), які покладаються на покупця, навіть якщо такі витрати окремо перераховані в рахунку-фактурі.

Оборот не включає ПДВ та інші аналогічні утримувані податки, безпосередньо пов'язані з оборотом, а також усі збори та податки на товари чи послуги, вказані одиницею в рахунку-фактурі.

Зниження цін, повернення коштів і знижки, а також вартість поверненого пакування, необхідно вираховувати. Зниження цін, повернення коштів і бонуси, надані клієнтам пізніше, наприклад, наприкінці року, не враховують.

Дохід, класифікований як інший операційний дохід, фінансовий дохід та надзвичайний дохід у рахунках компаній, виключають з обороту. Згідно з цим означенням, загалом включають такі позиції:

- продаж виробленої продукції,
- продаж продукції, виробленої субпідрядниками,
- продаж товарів, придбаних для перепродажу, у тому стані, у якому їх отримали,
- виставлені рахунки-фактури за надані послуги,
- продаж побічних продуктів,
- виставлені рахунки-фактури за пакування та транспортування,
- виставлені рахунки-фактури за відпрацьовані години третім особам, тільки для субпідрядних робіт,

- виставлені рахунки-фактури за монтаж, встановлення та ремонт,
- виставлені в рахунках-фактурах чергові платежі (поетапна оплата),
- виставлені рахунки за розробку програмного забезпечення та ліцензії на програмне забезпечення.
- продаж поставленої електроенергії, газу, тепла, пари та води,
- продаж відходів і брухту,
- субсидії на продукти (⁶).

Залежно від розуміння доходу, класифікованого як «інший операційний дохід, фінансовий дохід та надзвичайний дохід» у рахунках компаній (⁷), загалом виключають такі позиції:

- ПДВ та інші аналогічні утримувані податки, безпосередньо пов'язані з оборотом, усі збори та податки на товари чи послуги, вказані одиницею в рахунках-фактурах
- комісії,
- надання в оренду і найм,
- надання в оренду власних одиниць виробництва і машин, якщо ними користуються треті особи,
- надання в оренду житлових приміщень, які належать компанії,
- надходження від ліцензійних зборів,
- надходження від приміщень для персоналу (наприклад, від заводської їдальні),
- постачання продуктів і послуг у межах одиниці спостереження,
- продаж власної землі та основних засобів,
- продаж або надання в оренду власного майна,
- продаж акцій,
- процентні надходження та дивіденди,
- інші види надзвичайного доходу.

Наведені вище позиції можна включати, якщо вони створюють оборот в основній сфері діяльності одиниці спостереження.

Змінна: 121 Внутрішній оборот

Змінна: 122 Зовнішній оборот

Цілі та характеристики індексів для змінної 120 (оборот) також застосовуються до індексів для розподілу між внутрішнім і зовнішнім оборотом.

Індекси внутрішнього та зовнішнього обороту вимагають розподілу обороту відповідно до першого місця призначення продукту на основі переходу права власності (незалежно від того, чи має місце відповідне фізичне переміщення товарів через кордон). Місце призначення визначають за місцезнаходженням третьої особи, яка придбала товари та послуги. Внутрішній ринок визначається за тим, що треті особи є резидентами на тій самій національній території, що й одиниця спостереження. Зовнішній оборот далі розподіляється на оборот, призначений для країн Єврозони, (122z) і весь інший зовнішній оборот (122x).

Змінна: 123 Обсяг продажів

Обсяг продажів є вартістю обороту в постійних цінах і сам по собі є кількісним індексом. Його можна розраховувати як оборот у поточних цінах із перерахунком з використанням дефлятора продажів або як кількісний індекс, який одержують безпосередньо на основі кількості проданих товарів.

Інформацію про обсяги продажів (змінна 123) можна використовувати замість дефлятора продажів (змінна 330) у додатку С «Роздрібна торгівля та ремонт» у Регламенті Ради (ЄС) № 1165/98.

▼ M2 —————

▼ В

Змінна: 210 Кількість найманих працівників

Ціль індексу кількості найманих працівників полягає в демонстрації змін у сфері зайнятості у промисловості, будівництві та сфері послуг.

Кількість найманих працівників визначається як загальна кількість осіб, які працюють в одиниці спостереження (включно з працюючими власниками, партнерами, які регулярно працюють в цій одиниці та неоплачуваними сімейними працівниками), а також осіб, які працюють за межами одиниці, але належать до неї та отримують від неї оплату (напр., торговельні представники, персонал служби доставки, бригади з ремонту та технічного обслуговування). Вона включає осіб, відсутніх протягом короткого періоду часу (напр., на час лікарняного, оплачуваної відпустки або спеціальної відпустки), а також тих, хто страйкує, за винятком тих, хто відсутній протягом невизначеного строку. Вона також включає працівників, зайнятих неповний робочий час, які вважаються такими відповідно до законодавства відповідної країни і які перебувають у штаті, а також сезонних працівників, стажерів і віддалених працівників, що перебувають у штаті.

До кількості найманих працівників не входить персонал, відряджений до одиниці іншими підприємствами, особи, які здійснюють ремонт і технічне обслуговування в одиниці спостереження від імені інших підприємств, а також ті, хто перебуває на військовій службі за призовом.

Неоплачувані сімейні працівники — це особи, які проживають із власником одиниці та регулярно працюють на одиницю, але не мають трудового договору та не отримують фіксовану плату за роботу, яку вони виконують. Ця категорія обмежується особами, які не входять до штату іншої одиниці як основного місця роботи.

Згідно з цим означенням, включаються такі групи:

- усі оплачувані працівники, у тому числі такі категорії, якщо вони перебувають у штаті:
 - віддалені працівники,
 - стажери/ учні,
 - оплачувані працюючі власники та оплачувані сімейні працівники,
 - особи, тимчасово відсутні (декретна відпустка, лікарняний, страйк, локаут тощо) протягом визначеного періоду часу,
 - працівники, зайняті неповний робочий час,
 - тимчасові працівники,
 - сезонні працівники,
- неоплачувані наймані працівники:
 - неоплачувані працюючі власники,
 - неоплачувані сімейні працівники (⁸).

Виключені групи:

- позикові працівники (за винятком виду діяльності, за яким класифіковані такі агентства з працевлаштування);
- особи, відсутні протягом невизначеного строку (напр., довгострокова хвороба, військова чи соціальна служба);
- особи, які здійснюють ремонт і технічне обслуговування від імені інших одиниць спостереження, а також інший персонал, запозичений в інших одиниць спостереження,
- сімейні працівники, які входять до штату іншої одиниці як основного місця роботи.

Кількість найманих працівників слід визначати як репрезентативну величину за референтний період.

Змінна: 211 Кількість працівників

Кількість працівників використовують як тимчасове наближення кількості найманих працівників.

Кількість працівників визначається як особи, які працюють на працедавця, мають трудовий договір і отримують винагороду у формі заробітної плати, окладів, гонорарів, грошових винагород, відрядної оплати або оплати в натуральній формі.

Відносини між працедавцем і працівником існують за умови наявності договору, що може бути офіційним або неофіційним, між підприємством і особою, зазвичай підписаним на добровільній основі обома сторонами, згідно з яким особа працює на підприємстві в обмін на винагороду у грошовій або натуральній формі.

Працівник вважається працівником конкретної одиниці із заробітною платою або окладом, якщо він або вона отримує заробітну плату або оклад від одиниці незалежно від місця виконання роботи (у межах або за межами одиниці виробництва). Працівник від агентства з тимчасового працевлаштування вважається працівником від агентства з тимчасового працевлаштування, а не одиниці (замовника), у якій він/ вона працює.

Згідно з цим означенням, включаються такі групи:

- оплачувані працюючі власники,
- студенти, що мають офіційні зобов'язання, згідно з якими вони роблять внесок у виробничий процес одиниці в обмін на винагороду та/або освітні послуги,
- працівники за договором, спеціально розробленим для заохочення найму безробітних осіб,
- віддалені працівники за умови наявності чіткого договору, згідно з яким віддалені працівники отримують винагороду на підставі виконаної роботи та перебувають у штаті.

Кількість працівників включає працівників, які працюють неповний робочий час, сезонних працівників, а також осіб, які страйкують або перебувають у короткостроковій відпустці, за винятком осіб, які перебувають у довгостроковій відпустці.

Кількість працівників не включає працівників-волонтерів.

Кількість працівників необхідно визначати як репрезентативну величину за референтний період.

Змінна: 220 Відпрацьовані години

Ціль індексу відпрацьованих годин — продемонструвати зміну обсягу виконаної роботи.

Загальна кількість відпрацьованих годин — це агрегована кількість годин, фактично відпрацьованих на виробництві одиниці спостереження протягом референтного періоду (⁹).

Ця змінна не включає оплачувані години, які фактично не були відпрацьовані, наприклад щорічну відпустку, свята та лікарняний. Вона також не включає перерви на обід та час на проїзд з дому до роботи.

Включаються фактично відпрацьовані години протягом звичайного робочого дня; додатково відпрацьовані години; час, витрачений на робочому місці на такі завдання, як підготовка робочого місця, і час, що відповідає коротким періодам відпочинку на робочому місці.

Якщо точна кількість фактично відпрацьованих годин невідома, її можна оцінити на основі звичайної кількості робочих годин і середнього часу відсутності (лікарняні, декретні відпустки тощо).

Згідно з цим означенням, включаються такі позиції:

— загальна кількість усіх фактично відпрацьованих годин:

—

— протягом звичайного робочого часу,

— понаднормово, оплатно або безоплатно (¹⁰),

— у нічний час, у неділю або у дні державних свят,

— час, витрачений на такі завдання, як підготовка до роботи, підготовка, технічне обслуговування та очищення інструментів і машин, а також заповнення карток обліку роботи і написання звітів,

— час, проведений на робочому місці, протягом якого робота не виконувалася, наприклад, через збої в роботі машин, аварії або тимчасову відсутність роботи, але який оплачують відповідно до трудового договору,

— короткі періоди відпочинку на робочому місці, у тому числі перерви на каву та чай.

Не включаються такі позиції:

— оплачені, але не відпрацьовані години через відпустку, хворобу, аварії, страйки, локауті, простій тощо,

— час, витрачений на перерви на обід,

— час на проїзд з дому до роботи.

Змінна: 230 Заробітна плата та оклади

Ціль індексу заробітної плати та окладів полягає у приблизному розрахунку змін фонду заробітної плати та окладів.

Заробітна плата та оклади визначаються як загальна винагорода, у грошовій або в натуральній формі, яку виплачують всім особам, що перебувають у штаті (у тому числі віддаленим працівникам), за роботу, виконану протягом звітного періоду, незалежно від того, чи її виплачують на основі робочого часу, обсягу продукції або за фактом виконання роботи і чи її виплачують регулярно.

Заробітна плата та оклади включають будь-які соціальні внески, податки на доходи тощо, які сплачує працівник, навіть якщо вони фактично утримуються працедавцем і виплачуються безпосередньо на користь схем соціального страхування, податкових органів тощо від імені працівника. Заробітна плата та оклади не включають соціальні внески, що сплачуються працедавцем.

Заробітна платня та оклади включають: усі грошові нагороди, премії, добровільні виплати, 13-ту заробітну плату, вихідну допомогу, оплату житла, проїзду, повсякденних витрат, допомогу на сім'ю, чайові, комісійні, плату за участь тощо, одержані працівниками, а також податки, внески на соціальне страхування та інші суми, що сплачуються працівниками та утримуються з джерела працедавцем.

Виплати позиковим працівникам не включають до заробітної плати та окладів.

Згідно з цим означенням, включаються такі позиції:

- уся основна заробітна плата та оклади, які виплачуються через регулярні інтервали,
- підвищені ставки оплати понаднормової праці, нічних змін, праці у вихідні дні тощо,
- будь-яка допомога, винагороди або премії, виплачені працедавцем, зокрема:
 - повсякденні витрати, оплата проживання, місцева допомога або допомога для експатріантів,
 - компенсація витрат на харчування,
 - компенсація оплати за проїзд до/з роботи,
 - премії на свята, 13-та зарплата,
 - фактично виплачена компенсація за невикористані дні щорічної відпустки,
 - премії за виконане завдання, за виробничі результати або за продуктивність,
 - додаткова компенсація за екстремальні умови роботи, такі як пил, бруд, температура, дим, небезпека тощо,
 - позапланові виплати працівникам, які звільняються з підприємства, якщо ці виплати не пов'язані з колективним договором,
 - винагороди за пропозиції щодо покращення та патентні мита, що виплачуються найманому працівникові,
 - гонорари директорів і працівників,
 - допомога на сім'ю, виплачена працедавцем за колективним договором,
- комісії,
- вартість преміальних акцій, безкоштовно виданих працівникам,
- виплати, здійснені працедавцем на користь працівників за накопичувальними схемами або іншими схемами,
- податки, внески та інші суми, які сплачуються працівниками та утримуються працедавцями,
- будь-які виплати в натуральній формі.

Не включаються такі позиції:

- внески на обов'язкове соціальне страхування, що сплачуються працедавцем,
- колективно узгоджені, договірні та добровільні соціальні внески, що сплачуються працедавцем,
- умовно обчислені соціальні внески (соціальні виплати, сплачені безпосередньо працедавцем),
- компенсації, виплачені працівникам за придбання інструментів, обладнання та спеціального одягу, необхідного для їхньої роботи, або частина їхньої заробітної плати та окладів, яку, відповідно до їхніх трудових договорів, необхідно виділяти на такі покупки,
- податки, сплачені працедавцем на загальну суму виплаченої заробітної плати та окладів,
- відшкодування працівникам витрат на проїзд, переїзд, відокремлення від родини, витрат на проживання в готелі та розваги, витрат на оплату телефонних рахунків тощо, понесених працівниками під час виконання своїх обов'язків,
- витрати на професійне навчання (витрати на навчання), за винятком заробітної плати та окладів стажерів,
- заробітна плата та оклади, які працедавець продовжує виплачувати у випадку хвороби, нещасного випадку на виробництві, декретної відпустки або тимчасової роботи,

— інші трудові витрати, оплачені працедавцем:

—

— витрати на підбір персоналу,

— соціальні витрати, такі як відшкодування поточних витрат на перевезення працівників до/з місця роботи, незалежно від того, чи перевезення здійснюється власними транспортними засобами підприємств або третіми особами від імені підприємства, виплати профспілковим фондам,

— опціони на акції для працівників (¹¹).

Для оцінювання виплат у натуральній формі застосовується таке правило: виплати в натуральній формі продукцією працедавця необхідно оцінювати за цінами виробника; виплати в натуральній формі, придбані працедавцем, необхідно оцінювати за ринковими цінами.

Змінна: 310 Ціни виробників

Ціль індексу цін виробників полягає у вимірюванні місячних змін цін продажу в рамках економічної діяльності.

Внутрішній індекс цін виробників для економічної діяльності застосовують для вимірювання середньої зміни цін на всі товари та пов'язані послуги, що є результатом такої діяльності, продані на внутрішньому ринку. Зовнішній індекс цін показує середню зміну цін (перерахованих у національну валюту) на всі товари та пов'язані послуги, що є результатом такої діяльності, продані за межами внутрішнього ринку. Разом ці два індекси показують середню зміну цін на всі товари та пов'язані послуги, що є результатом діяльності.

Необхідно враховувати всі ціноутворюючі характеристики продукції, у тому числі кількість проданих одиниць, надані транспортні засоби, повернення коштів, умови обслуговування, гарантійні умови та місце призначення. Специфікація повинна бути такою, щоб у наступні референтні періоди одиниця спостереження могла однозначно ідентифікувати продукт і забезпечити належну ціну за одиницю продукції.

Для визначення цін застосовуються такі правила:

— Належна ціна — це базова ціна, без урахування ПДВ та аналогічних утримуваних податків, безпосередньо пов'язаних з оборотом, а також усі зборів і податків на товари та послуги, виставлених одиницею у рахунках-фактурах, тоді як отримані виробником субсидії на продукти, за наявності, необхідно додавати.

— Якщо враховують транспортні витрати, вони повинні бути частиною специфікації продукту,

— Щоб показати справжні зміни цін, необхідно використовувати фактичну ціну продажу, а не ціну за прейскурантом.

— Індекс цін виробників повинен враховувати зміни якості продукції.

— Дані про ціну, зібрані за період t , повинні стосуватися замовлень, здійснених протягом періоду t (момент замовлення), а не моменту, коли товари вивозять із заводу.

— Для цін виробників на зовнішньому ринку ціна повинна бути розрахована на національних кордонах на умовах FOB (франко-борт).

Цей індекс, у принципі, повинен відображати середню ціну протягом референтного періоду. На практиці фактично зібрана інформація може стосуватися конкретного дня в середині референтного періоду, який повинен визначатися як репрезентативна величина за референтний період. Для продукції, що має значний вплив на національну економіку, про які відомо, що для них принаймні іноді характерні коливання цін, важливо, щоб індекс дійсно відображав середні ціни.

Будівництво

Індекси цін виробників для будівництва можна використовувати як наближення для змінних витрат на будівництво. Їх використовують лише для вимірювання динаміки житлового будівництва, відповідно, без урахування комунального будівництва, нежитлового будівництва, цін на землю, гонорарів архітекторів та інших платежів. Вони відображають ціни, сплачені замовником будівельній компанії. Відповідно, вони відображають не тільки зміни факторів витрат на будівництво, а й зміни продуктивності та прибутковості. Крім того, існує часова різниця між ціною виробника та відповідними виробничими витратами.

Послуги

Те саме означення застосовується до цін виробників для послуг із такими винятками:

- Ціни виробників для послуг демонструють зміни цін на послуги, надані клієнтам, які є підприємствами або особами, що представляють підприємства.
- Референтний період становить квартал.
- Здійснюється моніторинг внутрішніх і зовнішніх послуг.
- Міра належної ціни — це ціна продажу, що відображає дохід, отриманий виробником за продукцію, фактично продану клієнтам. Необхідно враховувати будь-які застосовні знижки, повернення коштів, надбавки тощо, які можуть застосовуватися до клієнтів. Оскільки ціна відображає прибуток, отриманий виробником, податки на продукти виключають із цін, тоді як отримані виробником субсидії на продукти, за наявності, додають.

Ціну необхідно фіксувати станом на дату надання послуги. Якщо послугу надають протягом кількох часових періодів, необхідно здійснити відповідні коригування.

Змінна: 311 Ціни виробників на внутрішньому ринку

Змінна: 312 Ціни виробників на зовнішньому ринку

Цілі та характеристики індексів для змінної 310 (ціни виробників) також застосовуються до індексів для розмежування внутрішніх і зовнішніх цін виробників.

Для індексів внутрішніх і зовнішніх цін потрібні окремі індекси цін виробників, які необхідно складати відповідно до місця призначення продукту. Місце призначення визначають за місцезнаходженням третьої особи, яка замовила або придбала продукт. Внутрішній ринок визначається за тим, що треті особи є резидентами на тій самій національній території, що й одиниця спостереження. Ціни виробників на зовнішньому ринку далі розподіляють на ціни виробників на продукцію, яку відправляють до країн єврозони (312z), і всі інші ціни виробників (312x)

Змінна: 313 Індекс вартості одиниці продукції

Індекс вартості одиниці продукції можна використовувати як наближення для зовнішніх цін виробників і цін на імпорتنі товари за умови відсутності значного погіршення якості у порівнянні з конкретною інформацією про ціни.

Для цілей цього індексу вартість одиниці продукції розраховують як загальну вартість продажів продукту, поділену на кількість проданих одиниць, отриману з даних про зовнішню торгівлю. Таку вартість одиниці продукції далі розглядають як середню ціну продукту та індекс, розрахований так само, як і для традиційних індексів цін виробників.

Змінна: 340 Ціни на імпорتنі товари

Ціль індексів цін на імпорتنі товари полягає у вимірюванні місячних змін цін продажу імпортованих товарів, придбаних на зовнішніх територіях внутрішніми резидентами. Усі пов'язані послуги із самого початку виключають зі сфери застосування. Індекси цін необхідно використовувати для відстеження змін цін на порівнянні позиції в часі.

Необхідно враховувати всі ціноутворюючі характеристики продукції, у тому числі кількість проданих одиниць, надані транспортні засоби, повернення коштів, умови обслуговування,

гарантійні умови, походження та місце призначення. Специфікація повинна бути такою, щоб у наступні референтні періоди одиниця спостереження могла однозначно ідентифікувати продукт і забезпечити належну ціну за одиницю продукції.

Зовнішній ринок визначається за тим, що треті особи не є резидентами на тій самій національній території, що й одиниця спостереження. Внутрішній ринок визначається за тим, що треті особи є резидентами на тій самій національній території, що й одиниця спостереження.

До сфери охоплення цін застосовуються такі обмеження:

- імпорт, здійснюваний домогосподарствами, урядовими установами та некомерційними організаціями, не включають,
- основні торгові режими та статистична процедура є спеціальною торговою системою, і звичайний імпорт, а також імпорт для внутрішньої переробки включаються. Імпорт для ремонту не охоплюється,

▼ M1

- сфера охоплення продуктів обмежується продуктами за секціями В, С та D СРА. Пов'язані послуги не включають.

▼ В

Для визначення цін застосовуються такі правила:

- Належна ціна – це ціна CIF (вартість, страхування, фрахт) на кордоні, без урахування всіх зборів і податків на товари та послуги, які сплачуються одиницею спостереження.
- Необхідно враховувати трансфери всередині компанії, якщо ці трансфери здійснюються на основі цін, які є ринковими або зазнають впливу ринку, або якщо ринкові ціни є незначними.
- Щоб показати справжні зміни цін, необхідно враховувати фактичну ціну продажу, а не ціну за прейскурантом, тому знижки необхідно вираховувати із ціни.
- Щоб показати чисті зміни цін, під час складання індексу цін необхідно враховувати зміни якості продукції та здійснювати коригування відповідно до цих змін.
- Інші ціноутворюючі характеристики продукції також необхідно враховувати в узгоджений спосіб.
- Імпорт фіксують у момент переходу права власності на товари (тобто коли сторони фіксують транзакцію у своїх бухгалтерських книгах або рахунках).
- Перехід права власності на судна та повітряні судна або подібні товари від особи, зареєстрованої в країні, що не є членом, до особи, зареєстрованої у відповідній державі-члені, вважається імпортом.

Цей індекс, у принципі, повинен відображати середню ціну протягом референтного періоду. На практиці фактично зібрана інформація може стосуватися конкретного дня в середині референтного періоду, який повинен визначатися як репрезентативна величина за референтний період. Для продукції, що має значний вплив на національну економіку, про які відомо, що для них принаймні іноді характерні коливання цін, важливо, щоб індекс дійсно відображав середні ціни.

Індекси цін на імпорتنі товари вимагають окремого розрахунку залежно від країни відправлення продукту. Країну відправлення визначають у спосіб, що відповідає митним процедурам. Ціни на імпорتنі товари розподіляють на імпорт із країн єврозони (340z) та імпорт з інших країн (340x).

Змінна: 320 Витрати на будівництво

Ціль індексу витрат на будівництво — продемонструвати зміни витрат, понесених підрядником у ході процесу будівництва.

Індекс витрат на компоненти (матеріальні витрати та трудові витрати) демонструє цінові зміни факторів виробництва, використовуваних у секторі будівництва.

Індекс витрат на будівництво розраховують таким чином:

$$I = \sum_{i=1}^n (w_i^M \times M_i + w_i^L \times L_i + \dots)$$

де I — індекс будівництва, M_i — індекс матеріальних витрат, L_i — індекс трудових витрат,

$$w_i^M$$

— ваговий коефіцієнт матеріалів,

$$w_i^L$$

— ваговий коефіцієнт трудових витрат.

Витрати, які є компонентами витрат на будівництво, — це також витрати на основні засоби, транспортування, енергію та інші витрати. Гонорари архітекторів не є частиною витрат на будівництво.

Змінна: 321 Матеріальні витрати

Індекс матеріальних витрат зазвичай розраховують з використанням цін на матеріали. Ціни на матеріали повинні ґрунтуватися на фактичних цінах, а не на цінах за прейскурантом. Ціни повинні ґрунтуватися на вибірці продуктів і постачальників. Ціни розраховують без урахування ПДВ.

Змінна: 322 Трудові витрати

Індекс трудових витрат повинен охоплювати заробітну плату та оклади, а також соціальні відрахування для всіх найманих працівників. Соціальні відрахування включають: (i) внески на обов'язкове соціальне страхування, що сплачуються працедавцем, (ii) колективно узгоджені, договірні та добровільні соціальні внески, що сплачуються працедавцем, та (iii) умовно обчислені соціальні внески (соціальні виплати, сплачені безпосередньо працедавцем).

Змінна: 411 Дозволи на будівництво: кількість житлових приміщень

Ціль індексу кількості дозволів на будівництво житла — продемонструвати майбутній розвиток будівельної діяльності з точки зору кількості одиниць.

Дозвіл на будівництво — це дозвіл на початок роботи над будівельним проектом. Сам по собі дозвіл є кінцевим етапом планування та надання дозволів на будівництво органами публічної влади перед початком робіт.

Індекс, що ґрунтується на таких дозволах, повинен давати належне уявлення про обсяг робіт у секторі будівництва в найближчому майбутньому, хоча цього може не бути, якщо значну частину дозволів не використовують або якщо існує тривалий часовий проміжок між одержанням дозволів і початком будівельних робіт.

Індекси кількості дозволів складають для одноквартирних житлових будівель і житлових будівель з двома або більше квартир. Житлове приміщення — це кімната або кілька кімнат із підсобними приміщеннями в капітальній будівлі або її структурно відокремленій частині, що за способом побудови, перебудови, перепланування тощо призначена для приватного проживання. Воно повинне мати окремий вихід на вулицю (прямий або через сад чи майданчик) або до спільного простору в будівлі (сходові клітка, прохід, коридор тощо). Окремі житлові кімнати, які вочевидь призначені для їх використання як частини житлового приміщення, необхідно вважати частиною житлового приміщення. Таким чином, житлове приміщення може

складатися з окремих будівель у межах одного простору, якщо вони вочевидь призначені для проживання того самого домогосподарства.

Змінна: 412 Дозволи на будівництво: квадратні метри корисної площі або альтернативна одиниця вимірювання розміру

Ціль індексу дозволів на будівництво корисної площі — продемонструвати майбутній розвиток будівельної діяльності з точки зору обсягу.

Дозвіл на будівництво — це дозвіл на початок роботи над будівельним проектом. Сам по собі дозвіл є кінцевим етапом планування та надання дозволів на будівництво органами публічної влади перед початком робіт.

Індекс, що ґрунтується на таких дозволах, повинен давати належне уявлення про обсяг робіт у секторі будівництва в найближчому майбутньому, хоча цього може не бути, якщо значну частину дозволів не використовують або якщо існує тривалий часовий проміжок між одержанням дозволів і початком будівельних робіт.

Цей індекс складають на основі квадратного метра корисної площі будівель, на зведення яких були надані дозволи. Корисну площу будівлі (¹²) вимірюють в межах зовнішніх стін, за винятком:

- конструктивних площ (напр., площ розмежувальних елементів, опор, колон, стовпів, шахт, димарів);
- функціональних площ підсобного призначення (напр., площ, зайнятих системами опалення та кондиціонування повітря або електрогенераторами),
- площ загального користування (напр., сходових маршів, ліфтів, ескалаторів).

Частина загальної корисної площі будівлі, що використовується для проживання, включає площі для використання під кухні, вітальні, спальні та підсобні приміщення, підвали та спільні кімнати, використовувані власниками житлових одиниць.

Можна використовувати інші одиниці вимірювання за умови, що держави-члени користуються ними у чіткій і узгоджений спосіб, як дозволено додатком В (с1) до Регламенту (ЄС) № 1165/98.

Регламент (ЄС) № 1165/98 містить покликання на класифікацію КС для запиту даних про дозволи на будівництво різних категорій будівель. Категорія «інші будівлі» у Регламенті (ЄС) № 1165/98 включає такі категорії за класифікацією КС:

- готелі та подібні будівлі,
- будівлі для оптової та роздрібної торгівлі,
- будівлі транспорту та засобів зв'язку,
- будівлі промислові та склади,
- будівлі для публічних виступів, закладів освітнього, медичного та оздоровчого призначення,
- інші нежитлові будівлі.

Змінна: 330 Дефлятор продажів

Ціль дефлятора продажів полягає в коригуванні обороту з урахуванням впливу змін ціни.

Дефлятор продажів у роздрібній торгівлі є дефлятором проданих товарів, а не наданих послуг.

Ціни, які використовуються для розрахунку дефлятора для виду діяльності, розраховують як середньозважений показник індексів цін на відповідні товари для відповідного виду діяльності. Необхідно враховувати всі ціноутворюючі характеристики продукції, у тому числі кількість проданих одиниць, надані транспортні засоби, повернення коштів, гарантійні умови та місце призначення.

Специфікація повинна бути такою, щоб у наступні референтні періоди одиниця спостереження могла однозначно ідентифікувати товар і забезпечити належну ціну за одиницю продукції.

Щоб показати справжні зміни цін, необхідно використовувати фактичну ціну продажу, а не ціну за прейскурантом.

Зібрана інформація щодо цін, у принципі, повинна відображати середню ціну протягом референтного періоду. На практиці фактично зібрана інформація може стосуватися конкретного дня в середині референтного періоду, який повинен визначатися як репрезентативна величина за референтний період.

Означення економічної території

До складу економічної території входять:

- географічна територія, що перебуває під керівництвом національного уряду, у межах якої вільно переміщуються особи, товари, послуги та капітал,
- будь-які вільні зони, у тому числі митні склади та фабрики під митним контролем,
- національний повітряний простір, територіальні води та континентальний шельф, розташований у міжнародних водах, стосовно яких країна користується виключними правами,
- територіальні анклавні, тобто географічні території, розташовані в інших частинах світу, які органи центрального уряду країни використовують відповідно до міжнародних договорів або угод між державами (посольства, консульства, військові бази, наукові бази тощо),
- родовища нафти, природного газу тощо у міжнародних водах за межами континентального шельфу країни, розроблені одиницями-резидентами території, означеної вище.

До складу економічної території не входять:

- екстериторіальні анклавні (тобто частини власної географічної території країни, використовувані органами центрального уряду інших країн, установами Європейського Союзу або міжнародними організаціями відповідно до міжнародних договорів або угод між державами).

Це означення відповідає параграфам 2.05 та 2.06 Європейської системи рахунків (ESA) від 1995 року.

Відмінність між внутрішніми та зовнішніми ринками необхідно тлумачити для цілей короткотермінової статистики відповідно до території держав-членів. Це означення може бути переглянуте в майбутньому з метою належного врахування європейської та/або валютної інтеграції згідно з іншими відповідними Регламентами.

ДОДАТОК II

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1165/98

До додатка В до Регламенту (ЄС) № 1165/98 внести такі зміни:

Перелік змінних

До тексту під заголовком (с) (Перелік змінних) внести такі зміни:

1. У параграфі 1 вилучити змінні 130 «Нові отримані замовлення», 135 «Нові отримані замовлення на будівництво будівель» та 136 «Нові отримані замовлення на будівництво інженерних споруд».

2. Параграфи 2 і 4 вилучити.

Референтний період

Другий параграф під заголовком (е) (Референтний період) викласти в такій редакції:

«Держави-члени, у яких додана вартість за секцією F NACE у відповідному базисному році становить менше ніж 2% від загального показника у Європейському Співтоваристві, повинні передавати лише змінні 110, 115 та 116 з референтним періодом тривалістю квартал.».

Рівень деталізації

До тексту під заголовком (f) (Рівень деталізації) внести такі зміни:

1. Параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. Змінні № 110, 210, 220 та 230 повинні бути передані принаймні на двозначному рівні NACE (Rev. 1)».

2. Параграф 2 вилучити;

Кінцеві терміни передачі даних

Під заголовком (g) (Кінцеві терміни передачі даних) у параграфі 1 вилучити змінні 130, 135 і 136 та відповідні кінцеві терміни.

(¹) ОВ L 162, 05.06.1998, с. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1158/2005 (ОВ L 191, 22.07.2005, с. 1).

(²) ОВ L 86, 27.03.2001, с. 18.

(³) Загальне розуміння терміну «індекс виробництва» як індексу «змін доданої вартості» суперечить означенню «виробництва» в рамках національних рахунків або структурної статистики підприємств, але, незважаючи на це, цей термін традиційно використовують у цій галузі статистики підприємств. Термін «індекс доданої вартості» ніколи не використовують на практиці. Оскільки цей індекс змінюється разом зі зміною виробництва у постійних цінах, іноді використовують термін «індекс обсягу виробництва». Термін «індекс виробництва» в цьому тексті завжди використовують як кількісний індекс, тобто у постійних цінах.

(⁴) Виробництво і, відповідно, додана вартість у базових цінах є оцінкою, ухваленою в ESA 95. Базова ціна не враховує всі податки на продукти, але враховує інші податки на виробництво, як у попередньому понятті доданої вартості за факторними витратами. Якщо додана вартість у базових цінах недоступна, наприклад, зі структурної статистики підприємств, у якості наближення можна використовувати валову додану вартість за факторними витратами.

(⁵) Вирази «оборот» і «продажі» часто використовують як синоніми в контексті короткотермінової статистики.

(⁶) Якщо субсидії на продукти складно виміряти, їх можна пропускати для цілей розрахунку індексів з часом.

(⁷) Національні правила бухгалтерського обліку необхідно використовувати як керівні принципи стосовно того, що включати і що виключати.

(⁸) Неоплачувані сімейні працівники були включені з принципових міркувань, однак точні цифри може бути складно отримати.

(⁹) Загальну кількість відпрацьованих годин можна приблизно розрахувати на основі годин, відпрацьованих працівниками, принаймні у промисловості.

(¹⁰) Дані про неоплачувану понаднормову працю важко одержати в різних державах-членах, проте вони все одно були включені з принципових міркувань.

(¹¹) Опціони на акції були виключені переважно з практичних міркувань, пов'язаних із труднощами гармонізованого означення та збору даних, хоча їх часто розглядають як винагороду за роботу, пов'язану з

загальною продуктивністю компанії.

(¹²) Означення корисної площі відповідає Класифікації типів споруд, яка, у свою чергу, містить покликання на Статистичні стандарти та дослідження, № 40, Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк, 1987, а також на Статистичні стандарти та дослідження, № 43, Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк, 1994.